

Nr 1211

Av herrar **Grebäck** och **Sundman**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 112, med förslag till lag om ändring i landstingslagen den 14 maj 1954 (nr 319), m. m.*

I det förslag till lag med särskilda bestämmelser om Stockholms läns landstingskommun som framläggs i proposition nr 112 föreslås att stockholmslandstinget undantas från bestämmelserna i landstingslagen om obligatorisk s. k. dubbel beredning av landstingsärendena. Lagförslaget ger dock möjlighet för landstinget att självt föreskriva att dubbel beredning skall äga rum.

Som motiv för att i detta avseende införa en särregel för stockholmslandstinget anförs främst att detta landsting efter utvidgningen av verksamhetsområdet sannolikt kommer att ha tämligen tät sammanträden. De enskilda landstingsmännen kommer därigenom i större utsträckning kontinuerligt i kontakt med landstingets angelägenheter. De blir också i större utsträckning än i andra landsting engagerade i styrelser och nämnder. På så sätt blir det enligt departementschefens uppfattning sörjt för att ärendena blir tillräckligt politiskt beredda utan utskottsbehandling i landstinget.

Många remissinstanser har dock varit kritiska till förslaget. Sålunda har bl. a. länsstyrelsen i Stockholm, det nuvarande landstinget där och Svenska landstingsförbundet förordat att det dubbla beredningstvånget bibehålls.

Enligt vår mening finns det inte anledning att i detta avseende skapa särregler för stockholmslandstinget. Det är knappast heller i linje med hittillsvarande lagstiftningstradition att överlåta avgörandet på denna punkt till landstinget självt. Även om det årliga antalet sammanträden på grund av landstingskommunens storlek och dess omfattande uppgifter kommer att vara större i stockholmslandstinget än i andra landsting, kommer det att medföra stora svårigheter för de enskilda landstingsmännen att ge ärendena den erforderliga sakprövningen enbart på grundval av tryckta handlingar, engagemang i vissa nämnder och information genom partigrupperna. Särskilt torde möjligheterna till inblick och orientering i sådana verksamhetsgrenar som ligger utanför vederbörandes engagemang i det löpande landstingsarbetet väsentligt minska om utskottsbehandlingen slopas. Det dubbla beredningstvånget är därmed av stort värde både för ärendenas sakbehandling och från principiell demokratisk synpunkt. Sannolikt är också ett system med bibehållen dubbel beredning bl. a. på grund av det stora antalet ledamöter i stockholmslandstinget mer rationellt från tidssyn-

punkt än den föreslagna organisationen. Sakdiskussionen rörande förslag som framläggs av landstingets styrelse kan med dubbel beredning åtminstone till viss del ske inom den mindre församling som ett utskott utgör.

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 112 måtte besluta

1. att landstingslagens bestämmelser om s. k. dubbel beredning skall gälla också Stockholms läns landstingskommun,

2. att uppdra åt vederbörande utskott att vidta erforderliga justeringar i lagtexten.

Stockholm den 14 maj 1969

Erik Grebäck (cp)

Per Olof Sundman (cp)
